

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **D Š**, bývajúcej v B, S, zastúpenej JUDr. L D, advokátkou so sídlom v B, L, proti odporcovi **E Š**, bývajúcemu v B, J, **o určenie výlučného vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o nariadenie predbežného opatrenia a o oslobodenie od súdnych poplatkov**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 6 C 294/2006, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26. septembra 2007, sp. zn. 5 Co 83/2007, 5 Co 114/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava V uznesením z 10. októbra 2006, č.k. 6 C 294/2006-34 zamietol návrh navrhovateľky na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd zakázal odporcovi zaťažovať, prenajať inému a užívať bez súhlasu navrhovateľky nehnuteľnosť zapísanú v katastri nehnuteľností Správy katastra pre hl. mesto SR Bratislavu, pracovisko Bratislava V na LV č. X – čiastočný, k.ú. P ako byt č. X na J ul. č. X v Bratislave v bytovom dome súp. č. 3185 na parcele č. 2579, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Zároveň sa domáhala uloženia povinnosti odporcovi odovzdať jej všetky kľúče od predmetného bytu.

V priebehu konania navrhovateľka dňa 6. septembra 2006 podala návrh na určenie výlučného vlastníckeho práva k nehnuteľnosti.

Okresný súd Bratislava V uznesením zo 17. januára 2007, č.k. 6 C 294/2006-52 navrhovateľke nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov v konaní o určenie výlučného vlastníctva k nehnuteľnosti. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka nespĺňa jednu z podmienok pre priznanie oslobodenia stanovenú v § 138 O.s.p., pretože jej majetkové pomery oslobodenie od súdnych poplatkov neodôvodňujú. Tento záver oprel o zistenia, že navrhovateľka netrpí hmotnou núdzou, prípadne odkázanosťou na sociálne dávky, zo zamestnania má pravidelný čistý príjem 12.141,- Sk, žije v spoločnej domácnosti s matkou a s dvomi dcérami, na jednu odporca platí výživné 3.000,- Sk. Na úhrade nákladov spoločnej domácnosti sa podieľajú spolu s matkou. Súd prihliadol tiež ku skutočnosti, že je spoluvlastníčkou bytu na S ulici v B (spoluvlastnícky podiel získala dedičstvom) a spoluvlastníčkou bytu v B na J ulici č. X, ktorý je predmetom tohto konania. Súd navyše poukázal na to, že pri určení súdneho poplatku vychádzal z hodnoty nehnuteľnosti určenej navrhovateľkou, pričom trhové hodnoty porovnateľných bytov sa pohybujú a v čase podania návrhu sa pohybovali vo výrazne vyšších sumách.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie navrhovateľky, ktorým napadla 1/ uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia z 10. októbra 2006, č.k. 6 C 294/2006-34 a 2/ uznesenie o nepriznaní oslobodenia od súdneho poplatku za návrh vo veci samej zo 17. januára 2007, č.k. 6 C 294/2006-52, uznesením z 26. septembra 2007, sp. zn. 5 Co 83/2007, 5 Co 114/2007 napadnuté uznesenia súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave v časti, v ktorej potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov vo veci určenia výlučného vlastníctva k označenej nehnuteľnosti, navrhovateľka napadla dovolaním, prípustnosť ktorého odôvodnila § 237 písm. f/ O.s.p. a jeho dôvodnosť § 241 ods. 2 písm. a/, c/ O.s.p. Namietala nesprávne právne závery súdov o tom, že jej majetkové pomery neodôvodňujú oslobodenie od súdneho poplatku. V dôvodoch dovolania podrobne rozoberala skutkový a právny stav veci, ktorý odôvodňoval jej oslobodenie od súdnych poplatkov. Poukázala na to, že nepriznaním oslobodenia od súdnych poplatkov sa jej znemožňuje realizovať jej práva na súdnu ochranu a pokračovať v konaní. Zamietnutím žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, čo jej bráni v obhájení svojho legitímneho práva k nehnuteľnosti. Žiadala preto, aby dovolací súd „napadnuté rozhodnutie

odvolacieho súdu v tomto smere zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

V danej veci odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa a vo svojom uznesení nevyslovil, že je proti nemu dovolanie prípustné. Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu teda nemá znaky žiadneho z rozhodnutí uvedených v § 239 ods. 1, 2 O.s.p., preto prípustnosť dovolania z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať

a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným). Vady konania uvedené v tomto zákonom ustanovení však neboli dovolací súdom zistené.

Pokiaľ navrhovateľka v dovolaní argumentovala tvrdením, že odvolací súd pri rozhodovaní o jej návrhu nezohľadnil to, na čo bolo podľa ich názoru potrebné vziať zreteľ, t.j. jej majetkové pomery odôvodňujúce oslobodenie od súdnych poplatkov, tieto tvrdenia nenapĺňajú procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. odňatie možnosti konať pred súdom teda výslovne dáva do súvislosti s faktickou činnosťou súdu, a nie s jeho právnym hodnotením veci, zaujatým v napadnutom rozhodnutí.

Ak by sa odvolací súd prípadne aj dopustil vady spočívajúcej v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), alebo ak by aj konanie pred ním bolo postihnuté inou vadou, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), išlo by síce o nedostatok, avšak taký, ktorý má za následok vydanie vecne nesprávneho rozhodnutia, nie však odňatie možnosti účastníka pred súdom konať a dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Na túto nesprávnosť, ak by k nej vôbec došlo, by bolo možné vziať zreteľ len v prípade, že by dovolanie bolo procesne prípustné podľa § 239 O.s.p. alebo § 237 O.s.p. (o takýto prípad ale v prejednávanej veci nejde).

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 ods. 1, 2 O.s.p. a v dovolacom konaní nevyšlo najavo, že by konanie na súdoch nižších stupňov bolo postihnuté vadami uvedenými v ustanovení v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľky podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať napadnutým uznesením z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľke, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd odporcovi nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. januára 2008

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

